

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 5 września 2012 r.

DOLiS/DEC-823/12

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 22, art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j.: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani J.A., na przetwarzanie jej danych osobowych przez Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej w W.,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych wpłynęła skarga Pani J.A., zwanej dalej również Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej w W., zwanego dalej Proboszczem Parafii.

Skarżąca zarzuciła Proboszczowi Parafii, iż pomimo złożenia przez nią oświadczenia o wystąpieniu z Kościoła Katolickiego nie została jej udzielona odpowiedź. Skarżąca wniosła do Generalnego Inspektora o cyt.: „(...) wydanie merytorycznej decyzji administracyjnej zobowiązującej Księdza Z.B., Proboszcza Parafii rzymskokatolickiej w W. (...) do sprostowania moich [Skarżącej] nieaktualnych danych osobowych na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie danych osobowych– na podstawie jej art. 12 pkt 2 (...)”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

- 1) Skarżąca w dniu [...] grudnia 2011 r. skierowała do Proboszcza Parafii pismo, w którym zwróciła się cyt.: „(...) na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 6 Ustawy o ochronie danych osobowych (...) uprzejmie proszę [Skarżąca prosi] Księdza, jako administratora moich [Skarżącej] danych

osobowych, o ich uaktualnienie w Księdze Chrzta »Księga Ochrzczonych [...], nr aktu [...]«, przez naniesienie adnotacji o treści: »Dnia [...]12.2011 r. formalnym aktem wystąpiła z Kościoła katolickiego« oraz o przesłanie jako potwierdzenia odpisu aktu chrztu z powyższym sprostowaniem. Brak uaktualnienia moich nieaktualnych danych osobowych w ciągu 14 dni byłby naruszeniem art. 35 ust. 1 Ustawy o ochronie danych osobowych i zmusiłby mnie do podjęcia kroków przewidzianych w art. 35 ust. 2 tej ustawy. (...)».

- 2) W toku prowadzonego postępowania do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęły ponadto wyjaśnienia Proboszcza Parafii, w których podniósł, iż cyt.: „dane osobowe Pani J.A. rzeczywiście są przechowywane w księgach metrykalnych parafii na **wyraźną prośbę Rodziców Pani J.** »została ochrzczona w naszej parafii«, całkowicie zgodnie Prawem Kanonicznym, Konkordatem oraz Instrukcją opracowaną przez Generalny Inspektorat Danych Osobowych oraz Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski z dnia 23 września 2009 r., podpisaną przez Michała Serzyckiego, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oraz Biskupa Stanisława Budzika, Sekretarza Generalnego Episkopatu Polski. W przypadku podjęcia przez Panią J. decyzji o formalnym wystąpieniu z Kościoła, konieczne jest postępowanie zgodne z wyżej wymienionymi dokumentami oraz Komunikatem Kurii Metropolitalnej Warszawskiej w sprawie formalnego wystąpienia z Kościoła, zgodnie z którym Pani J. powinna zgłosić się w tej sprawie do **Proboszcza swojego miejsca zamieszkania.**”.

[oryginalna pisownia wszystkich cytatów – przypisek GIODO]

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przepis art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą stanowi, iż w odniesieniu do zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, oraz zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, przetwarzanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego oraz Centralne Biuro Antykorupcyjne, Generalnemu Inspektorowi nie przysługują uprawnienia określone w art. 12 pkt 2, art. 14 pkt 1 i 3-5 oraz art. 15-18. Artykuł 43 ust. 1 pkt 3 stanowi zaś, iż z obowiązku rejestracji zbioru danych zwolnieni są administratorzy danych dotyczących osób należących do kościoła lub innego związku wyznaniowego, o uregulowanej sytuacji prawnej, przetwarzanych na potrzeby tego kościoła lub związku wyznaniowego.

Kościół Rzymsko-Katolicki niewątpliwie należy do instytucji o uregulowanej sytuacji prawnej bowiem jest instytucją, której funkcjonowanie zostało uregulowane przepisami Konstytucji RP, umowy międzynarodowej (Konkordat) oraz ustaw szczególnych, nad którymi umowa międzynarodowa ma pierwszeństwo.

W szczególności wskazać należy na przepisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr. 78, poz. 483 ze zm.), która w art. 25 stanowi, iż Kościoły i inne związki wyznaniowe są równouprawnione (art. 25 ust. 1). Władze publiczne w Rzeczypospolitej Polskiej zachowują bezstronność w sprawach przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych, zapewniając swobodę ich wyrażania w życiu publicznym (art. 25 ust. 2). Stosunki między państwem a kościołami i innymi związkami wyznaniowymi są kształtowane na zasadach poszanowania ich autonomii oraz wzajemnej niezależności każdego w swoim zakresie, jak również współdziałania dla dobra człowieka i dobra wspólnego (art. 25 ust. 3). Stosunki między Rzeczypospolitą Polską a Kościołem Katolickim określają umowa międzynarodowa zawarta ze Stolicą Apostolską i ustawy (art. 25 ust. 4). Stosunki między Rzeczypospolitą Polską a innymi kościołami oraz związkami wyznaniowymi określają ustawy uchwalone na podstawie umów zawartych przez Radę Ministrów z ich właściwymi przedstawicielami (art. 25 ust. 5).

Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1989 r. Nr 29, poz. 154 ze zm.) w przepisie art. 2 stanowi natomiast, iż Kościół rządzi się w swych sprawach własnym prawem, swobodnie wykonuje władzę duchowną i jurysdykcyjną oraz zarządza swoimi sprawami. Ustawa niniejsza określa zasady stosunku Państwa do Kościoła, w tym jego sytuację prawną i majątkową (art. 3 ust. 1). W sprawach odnoszących się do Kościoła, nie uregulowanych niniejszą ustawą, stosuje się powszechnie obowiązujące przepisy prawa, o ile nie są sprzeczne z wynikającymi z niej zasadami (art. 3 ust. 2). Analiza powołanych powyżej przepisów prawa wskazuje, iż Kościół Katolicki oraz inne związki wyznaniowe o uregulowanej sytuacji prawnej w zakresie swojej działalności są niezależne i przy wykonywaniu władzy duchowej posługują się swoim wewnętrznym prawem.

W związku z treścią przepisu art. 43 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może prowadzić postępowania wyjaśniającego ukierunkowanego na wydanie merytorycznej decyzji administracyjnej ani przeprowadzać czynności kontrolnych, z wyłączeniem prawa żądania złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego.

Analiza przepisu art. 105 § 1 Kpa wskazuje, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2000, s. 428).

Wskazać należy, iż jeśli nie istniałaby tego typu przeszkoda w sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydałby merytoryczną decyzję administracyjną w sprawie, a więc decyzję rozstrzygającą co do meritum i kończącą niniejszą sprawę w instancji.

Reasumując, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych na podstawie dokonanych ustaleń stwierdził w oparciu o przepis art. 43 ust. 2 ustawy brak swojej kognicji do wydania merytorycznej decyzji administracyjnej w sprawie.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).